

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 28. Concilium Romanorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

§. XXVIII.

Sæculum IX.
A. C. 896.*Concilium Romanum.*

Postquam Arnulphus Imperator ex Italia rediisset, anno octingentesimo nonagesimo sexto, & Guidonem eodem anno mors abstulisset, Berengarius Dux Forojulienſis collectis viribus Imperator coronari voluit, & Conjectura est a Stephano VII. fuisse coronatum. Paulo post vero a Lamberto Guidonis Filio, quem Formosus anno octingentesimo nonagesimo tertio coronaverat, pulsus est. Ergo Lamberti auctoritate suffultus Joannes IX. Papa Concilium Romæ habuit, in quo ante omnia alia lectus est Libellus de Statu Ecclesiæ, & remediis ad pacem stabiliendam necessariis. Tum *Musæ Ital. Mabill. to. I. p. 86.* Joannes Episcopus Aretinus dixit: *Nos quoque petimus ut Libellus ad examen vocetur.* Petrus Episcopus Albanensis: *Jubetne Papa, ut Concilium sub Theodoro Papa celebratum legatur?* Illo perlecto Amolon Episcopus Taurinensis dixit: *Secundum Canones agitur, cum injuste damnatus absolvitur, & cum spoliatus restituitur.*

Lectum est deinde Concilium Joannis Papæ, nempe illud, in quo Joannes VIII. Formosum damnaverat. Amolon deinde quæſivit; an non legendum *Sup. Lib. LII. §. 21.* esset Concilium sub Stephano VII. contra

tra

Sæculum IX. tra Formosum celebratum? Quod etiam
A.C 897. lectum est. Ubi vero ad illum locum
 perventum, quo Paschalis, Petrus & Sil-
 vester Formosum perjurii postulaverant,
 & contenderant, ad Communionem Lai-
 cam fuisse redactum, interrogantur, an
 vera essent, quæ legebantur. Respon-
 derunt, non esse vera, addiditque Pa-
 schalis, se illi Concilio non interfuisse.
 Omnibus autem illius Concilii Actis per-
 lectis Joannes Aretinus dixit: *Jam er-
 go profiteantur, an interfuerint.* Pe-
 trus Albanensis dixit: *Interfui, sed non
 subscripsi.* Petierunt deinde, ut sibi mo-
 ra concederetur, qua impetrata surre-
 xerunt omnes tres Petrus, Silvester, &
 Paschalis, & interrogati dixerunt, se
 non interfuisse. Amolon dixit: *Bene-
 dictus Protonotarius veniat, & dicat,
 quid scripserit.* Cum prodiisset, Joan-
 nes Aretinus dixit: *Benedicte, an tu bu-
 jus Concilii Acta scripsisti?* Respondit:
*Non mei erat officii scribere, sed cujus-
 dam Subdiaconi de Bibliotheca.* Iidem
 Episcopi accurate interrogantur, & Pe-
 trus dixit, quod interfuerit.

Stephanus Episcopus Ortinensis ex
 ipsorum numero ira incensus dixit: *O-
 mnes adversus Papam (videlicet Step-
 hanum VII.) insurgitis.* Antonius vero
 Brixienensis dixit: *Quia dicitis, quod a si-*
 nu

nu Ecclesie Romanæ separati simus, ex- Sæculum IX.
men differte usque in crastinam. A. C. 897.

Die altera, sedentibus omnibus, Amolon dixit: *Post moram beri concessam, jam, bona vestra venia, respondendum est.* Joannes Aretinus dixit: *Inde incipiendum est, ubi beri dimissum.* Tum, Petro Albanensi surgente, Joannes Aretinus: *Acta hujus Concilii vel vera vel falsa esse dicatis, necesse est.* Petrus Albanensis respondit: *Ceteri, qui interfuerunt, veniant, nam Sedes Apostolica aderat.* Volebat dicere, Episcopos omnia ex auctoritate Papæ egisse. Joannes Aretinus: *Sedem Apostolicam non judicamus.* Et postquam ostendisset, Synodum adversus Formosum non esse Judicium Apostolicum, cum ex altera parte destrueret, quod ex altera ædificaverat. Addidit: *Scandalum Ecclesie datum radicatus evelli oportet.* Exclamavit Concilium: *Id ipsum petimus, id omnes exoptamus.* Jussit ergo Papa, ut ad quæstionem demum responderent. Et Petrus Albanensis dixit: *Interfui (scilicet Concilio contra Formosum celebrato) sed invitus.* Silvester Portuensis, ab Amolone interrogatus, fassus est, se interfuisse. Ildegerus Laudanus dixit: *Fateris, te beri coram omnibus mentitum fuisse.* Nempe pridie negaverat, quod hac die confitebatur. Tum Amoloni Silvestrum

Formoso fama redditur.

Hist. Eccles. Tom. XIII. F inter-

Sæculum IX. interroganti, an interfuisset, cum Formosus eligeretur, *interfui*, respondit, & cuncti eum in thronum Papalem intulimus. Rursus interrogatus, an horrendo illi Concilio Romano interfuisset, respondit: *Interfui, sed vi compulsus.* Joannes Velitrensis quoque interrogatus respondit: *Interfui invitus & metu cogente.* Joannes Galestinus seu Calestinus respondit: *Adfui, metu compulsus.* Stephanus Ortinensis: *Sub finem adveni, & coactus subscripsi.* Joannes Tusculanensis dixit, se non interfuisse, sed postea invitum subscripsisse. Bonosus Narniensis respondit, sed nec interfuisse, nec subscripsisse, nec consensisse.

Joannes, qui se Episcopum Mutinensem dicebat, interrogatus, an haberet, quod afferret contra Gamenuium in illa Cathedra sedentem, vel an restitui postulare, & prostratus in terra indulgentiam flagitavit. Tum Episcopi quoque cuncti, qui Concilio Stephani contra Formosum interfuerant, humi procumbentes misericordiam Judicum implorarunt. Itaque tota Synodus Pontifici suppliciter accedit, ut penitus aboleretur ille abusus, ne imposterum Episcopi ad agendum aliquid contra Canones compellerentur, & nemo eos quocunque prætextu

textu in carcerem mittere auderet. Sæculum IX.
A. C. 807.
Quod Papa lubens concessit.

Petrus Presbyter titulo Eudoxiæ, & Benedictus titulo Damasi, interrogati, an illi Concilio interfuissent, responderunt, se interfuisse invitos, & veniam supplices rogarunt.

Decretum deinde Concilii duodecim Articulos complectens promulgatum, quod ferme hujusmodi est: *Synodum* can. I.
sub Papa Stephano () celebratam, in qua venerabile corpus Formosi Papæ violato sepulchro eductum, profanatum & in terra raptatum, quasi ad Judicium abstractum & damnatum, quod alias nunquam Antecessorum nostrorum temporibus factum accepimus, penitus rejicimus, & ne ulterius ejusmodi facinus fieri* Concilii Ca-
præsumatur, Spiritus Sancti Judicio in- pita.
terdicimus. Nemo enim in judicium vocatur, nisi ut se defendat, vel convincatur; neutrum vero in cadavere locum habet.

F 2

Epis-

(*) Observo, de ipsius Pontificis Persona honorifice mentionem inferri, quamvis de cetero ejus Concilium horrendum dicatur; nam Concilii Romani sub Joanne IX. Decretum ita incipit: *Synodum tempore piæ recordationis sexti (nempe septimi) Stephani Papæ, decessoris videlicet nostri, celebratam, in qua Venerabile Corpus &c.* Act. Conc. p. 487.

Sæculum IX. *Episcopis, Presbyteris & reliquis Cle-*
 A. C. 897. *ricis, qui eidem Synodo interfuerunt,*

6. 2.

quia veniam petierunt, & formidine con-
ctos se interfuisse confessi sunt, a Synodo
rogati indulgimus, statuentes & decernen-
tes, ut nullus futuris temporibus Conci-
liorum libertatem violare, Episcopis vim
inferre, Bonis suis reluctantes spoliare,
aut in carcerem detrudere, non prius co-
gnita causa, præsumat.

6. 3.

Quia necessitatis causa a Portuensi
Ecclesia Formosus pro vitæ merito ad
Apostolicam Sedem proventus est, probi-
bemus, ne quis unquam id in exemplum
assumat, præsertim cum Sacri Canones
id penitus interdican, & talia præsu-
mentes etiam in articulo mortis Com-
munionem Laicam privent. Prohibemus
itidem, ne quis in Concilio de Gradu
Ecclesiastico ejectus, & necdum Cano-
nice restitutus ad altiora provebatur,
quod factio popularis in Bonifacio prius
de Subdiaconatu & deinde de Presbyteratu
deposito ausa est. Si quis vero id quo-
cunque demum modo tentaverit, non so-
lum Apostolico anathemate feriatur, sed
etiam indignationem Imperatoris expe-
riatur. De illo Bonifacio hic sermo
est, quem mortuo Formoso intrudere
 6. 4. *conati erant. Episcopos, Presbyteros,*
ceterosque Ecclesiæ Romanæ Clericos a
Formoso canonice ordinatos, & quorum-
dam

dam temeritate dejectos, in proprios gra- Sæculum IX.
 dus & ordines reducimus. Sanctos Pa- A. C. 897.
 tres Concilii Africani sequentes, inter-
 dicimus, ordinatos aut baptizatos ite-
 rum ordinari vel baptizari. Prohibe-
 mus, ne Episcopis rite ordinatis pulsus
 alii invebantur, & Ecclesiæ schismate
 turbentur.

c. 5.

S. Chrismatis unctionem filio nostro c. 6.
 spirituali Lamberto Imperatori collatam
 approbamus & confirmamus. Illam ve-
 ro, quam Berengarius (*) extorsit, reji-
 cimus. Acta Concilii memorati ad i- c. 7.
 gnem damnamus, eo modo quo concrema-
 ta fuerunt Concilium Ariminense, La-
 trocinale Ephesinum, ea, quæ Hæretici
 contra Leonem Papam egerunt, & ea,
 quæ Constantinopoli contra Nicolaum
 Papam acta sunt, Romæ deinde sub Ha-
 driano flammis tradita. Si quis inter c. 8.
 Viros Ecclesiasticos habuerit Sergium,
 Benedictum & Marinum olim Ecclesiæ
 Romanæ Presbyteros, aut Leonem, Pa-
 schalem, & Joannem olim Diaconos, ca-
 nonice

F 3

nonice

(*) P. Pagius ad annum 898. affirmare non dubitat, hic vocem *Berengarius* fuisse intrusam, atque unctionem Arnulphi rejici. Affert etiam argumenta; quibus tamen illud obstat, quod Arnulphus a Formoso Pontifice, a quo Coronam accepit, ad ferendum auxilium fuerit vocatus.

Sæculum IX. *nonice damnatos & e sinu Ecclesiæ eje-*
A. C. 897. *ctos, vel eos, nobis inconsultis in suos*

c. 9.

gradus reducere voluerit, tanquam viola-
tor Canonum, Anathema sit. Ab Eccle-
sia excommunicatos declaramus, qui Sa-
crum tumultum Formosi Papæ, ad ca-
piendum thescurum, violarunt, & qui
ejus corpus in Tiberim raptare non hor-
ruerunt, nisi resipuerint.

c. 10.

Quia sancta Romana Ecclesia impro-
borum insolentia male vexatur, Ponti-
fice obeunte, idque inde proficiscitur,
quod Papa consecretur Imperatore incon-
sulto, ejusque Legatis non præsentibus,
qui tumultibus & dissidiis mederi possent,
volumus, ut Pontifex in Conventu E-
piscoporum & Clericorum, expetente Se-
natu populoque eligatur, & deinde in
conspectu Legatorum Cæsaris celeberr-
ime consecretur, nullusque ab eo jura-
mentum aut promissum nova adinventio-
ne audeat extorquere, ne Ecclesia scanda-
lizetur, vel honor Imperatoris minua-
tur.

c. 11.

Quia etiam scelestissima consuetudo
inolevit, ut moriente Pontifice Palatium
Patriarchale expiletur, prædonum auda-
cia in tota civitate & suburbiis grasse-
tur, atque omnium quoque Episcoporum
obeuntium spolia diripiantur, id omni-
no interdiciamus; quod qui facere præ-
sumpserint, non solum Censura Eccle-
siastica

siastica feriantur, sed etiam iram Cæsaris Sæculum IX.
A.C. 897.
sentiant. Damnamus etiam perniciosam
consuetudinem, qua Judices Sæculares
vel eorum præfecti mandata de crimini-
bis quærendi pretio accepto aliis ven-
dunt, & si forte feminas adulteras in do-
mo ad Ecclesiam vel ad Clericum perti-
nente deprehenderint, eas capiunt & ver-
beribus afficiunt, usque dum easdem vel
Dominus, vel propinqui caro redimant;
quo factò deinde liberius fornicari non
metuunt, dicentes, quod Episcopi non sit,
de feminis publice castigatis & redemptis
cognoscere. Volumus itaque, ut Episco-
pi liberam habeant potestatem in suis Dia-
cesibus adulteria & scelera secundum
Canones inquirendi & puniendi, & cum
opus fuerit, ad comprimendos rebelles con-
ventus publicos convocandi.

§. XIX.

Concilium Ravennatense.

Concilio isto Romano posterius est a-
 liud, Ravennæ præsentè Lamberto to. 9. Conc.
p. 507.
c. I.
 Imperatore celebratum, in quo decem
 sequentes articuli lecti & approbati. Si
 quis Canones & Capitularia Imperato-
 rum Caroli Magni, Ludovici, Lotharii,
 ejusque filii Ludovici, de decimis contem-
 pserit, & qui dat, & qui accipit, excom-
 municationi subjaceat.